

ЛУКІЯНОВИЧ Нарциз Денисович (20. 06. 1907, Чернівці — 24. 07. 1985, м. Кембридж, Велика Британія) — лікар-психіатр, невропатолог, поет-аматор. Син [Д. Лукіяновича](#), чоловік [С. Лукіянович-Туркевич](#). Закін. Укр. академ. гімназію у Львові, навч. 1928–32 на мед. факультеті Львів. університету. Спеціалізувався з неврології та психіатрії в університет. клініці у Львові, 1935 захистив докторат на тему «Умові хвороби і злочинство». Лікар. практику розпочав у «Нар. лічниці» ім. митрополита Андрея Шептицького, в якій згодом очолив неврол. відділ; від 1938 — завідувач відділу невропатології психіатр. лікарні ім. Раппопорта у Львові, водночас від 1940 викладав неврологію та психіатрію у Львів. мед. інституті. 1944 виїхав в Австрію: працював на каф. неврології та психіатрії мед. факультету Віден. університету та у психіатр. лікарні ім. Марії-Терезії, 1946 перебував у таборах для переміщ. осіб у Каринтії. 1946–62 — у Великій Британії: 1947–51 — керівник психіатр. шпиталю для реабілітації польс. військових у м. Брайтон, від 1951 — лікар-психіатр у Лондоні, від 1952 — у м. Брисполь, провадив приватну мед. практику. 1962–73 — у Пн. Ірландії: провід. спеціаліст у психіатр. відділ. лікарні «Голлівелл» у м. Антрим, викладав психіатрію в Університеті Квінз у Белфасті; заснував мережу амбулаторій сімей. терапії та дит. консультації. Від 1973 — на пенсії, переїхав у Кембридж.

Член НТШ, Укр. лікар. товариства у Львові, Британ. мед. асоц. (1971), Королів. коледжу психіатрів (1978), УВАН у Європі, дійс. чл. Польс. наук. товариства на еміграції (1962). Основний напрям наукових досліджень — психіатрія (зокрема взаємовідносини «діти-батьки», підлітк. злочинність, феноменологія, парагалюцинаторні явища, парасуїцид, статеві відхилення тощо). Наукові праці опубл. у «Лікарському віснику» (Львів, 1937–38) та 1958–75 у різних мед. журналах («British Journal of Psychiatry», «Psychiatria et Neurologia», «Journal of Nervous and Mental Diseases» та ін.). Автор низки поет. творів: епіч. поеми «Князь Олег Віщий» (Л., 1934; перевид. у Великій Британії 1976) та лірич. поем «Вона й ми», «Сонети» (обидві — 1978), «Пори року», «В незнані сузір'я», «Мандрівки — зелена Буковина» (усі — 1979), «Осінь» (1985; усі — Кембридж).

Рекомендована література

1. Ясинчук Н. Посмертна згадка. Кілька слів на свіжу могилу сл. п. Нарциза Лукіяновича // УС. 1985, 8 верес.;
2. Пундій П. У світлу пам'ять д-ра Н. Лукіяновича // Свобода. 1986, 17 січ.;
3. Його ж. Доктор Нарциз Лукіянович // ЛВ. 1987. Ч. 1. [Ю. Б. Ковалів](#)

Бібліографічний опис:

Лукіянович Нарциз Денисович / Ю. Б. Ковалів // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59190>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).